

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmaza hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Refleksije po cesarskem potovanji.

Slavnostni dnevi so minuli, visoki gost je zapustil naše pokrajine, in bel Ljubljana oblekla je zopet svoje vsakdanje krijo in navadna jednoličnost stopila je na mesto radostne razburjenosti preteklega tedna. Skeptičen človek bi skoraj mislil, da je bila vsa krasota zadnjih dni le lep sen, le proizvod razgrete domišljije — ali če se ozira na globoki utis, katerega je cesarski prihod prouzročil mej vsem narodom, če posluša živahne razgovore v domačih krogih, kateri se še vedno izključljivo sučejo okoli cesarskega pohoda, uveril se bode takoj, da je vse bilo gola istina. Tedaj pa ne bode preveč, ako se tudi mi še jedenkrat bavimo s cesarskim popotovanjem ter z nasledki, katere utegne imeti za nas Slovence sploh. Kajti ne strašimo se nobenega ugovora, ako trdimo, da bode navzočnost presvetlega vladarja pri deželni slavnosti na Slovenskem imela velevažne nasledke za nas in narodni naš razvoj.

Tu moramo v prvi vrsti naglašati, da se je Nj. Veličanstvo pri tej priliki gotovo prepričalo, da v vsem razprostranem cesarstvu nema u lanejšega in zvestejšega naroda od nas Slovencev. Sprejem zlasti na Kranjskem bil je tako velikansk, občna radost povsod tako naravna, odkrita nehlinjena ljubav naroda do presvetlega vladarja tako navdušena, da se je morala prelepa slavnost globoko utisniti vsakemu opazovalcu. Že to pa imamo za velik moralčen pridobitek. Kajti proti nobenemu avstrijskemu narodu se ni nabralo toliko zastarele mrznje, proti nobenemu ni „furor teutonicus“ besnil tako ljuto, nego baš proti nam Slovincem. Mi imamo uplivne in mnogoštevilne neprijatelje posebno v nemški birokraciji, in tedaj se ne smemo čuditi, ako tudi dvorni krogi sem ter tja neso bili dobro poučeni o naših težnjah in zadevah. Kakor hitro se je mej nami ganila slovanska zavest, kakor hitro smo čutili s svojimi slovanskimi brati, takoj so se našli obrekovalci, kateri so naše platonične simpatije zlobno zavijali v veleizdajsko kovarstvo, in po vsem ustavaškem časnikar-

stvu razlegala se je stara pesem o „panslavizmu“ slovenskega naroda in njegovih voditeljev. Sedaj pa se je pokazala brezmejna lojalnost slovenskega naroda v najlepšem svitu, cesar sam jo je pohvalil na jako laskavi način in odsehnal nam Slovincem ne bode več treba bati se zlobnega obrekovanja in zavratnih napadov!

Ali ob enem se je pri tej priliki jasno videlo, da se narodna ideja od dne do dne bolj širi mej našim ljudstvom. Istina je, da so se naši Germani na vse kripnje potrudili, da bi stopili na dan. Perhorešcirali so nedolžne deželne trobojnice ter svoje hiše ostentativno kintali z modro-žoltimi barvami, izposojali so si nemških pevcev iz sosedne Koroške, utikali „novoprivandrane“ stavce-vajence in hrome v svoj „Turnverein“, da napolnijo maloštevilne vrste jetičnega društva, prisvajali so si prvo besedo v gledišči in nemški Tirolec predaval je svoj pesniški proizvod jako dvomljive vrednosti — v imenu Kranjcev in dežele kranjske: ali vsi ti boleštni naporji bili so zaman in izgubljali so se v valovih narodnega navdušenja tako popolnem, kakor so zginitili sporadični „Hoch“-klici v burnem „živio“, kateri je iz tisočerihih slovenskih grl naproti donel preljubljenemu gospodarju. Ponosno poudarjamo, da je imela vsa slavnost poleg eminentnega avstrijsko-patrijotičnega značaja tudi narodno-slovensko lice, in tudi to ni brez pomena. Sedaj se je prepričalo Nj. Veličanstvo, koliko verodostojnosti da gre jalovim deklamacijam dr. Jacquesa in drugih vrednih pomagačev naše fakijske klike, kateri neprenehoma rujejo proti pravičnemu deželnemu predsedniku ter jadikujejo „über die Verdrängung des Deutschtums in Krain.“ Cesarsko bistro oko je gotovo razvidelo, da se pri nas na Kranjskem nemštvo niti zatirati ne more, ker ga, izvzemši Kočevskega, po vsej deželi nikjer ni. In ker se je slovenski narod v slavnostnih dnevih obnašal uprav vzgledno, ker je s svojim naravnim taktom preprečil vse nakane fakijskih „agents provocateurs“, ker je povsod sijajno dokazal svojo politično zrelost in na-

rodno izobraženost, smemo se nadejati, da je prevzvišeni vladar sam zapazil naš vsestranski napredek ter se prepričal, da nismo ona na pol barbarska druhal, za katero nas proglašajo naši protivniki, marveč da se lepo razvijamo v umetni in v vseh strokah duševnega razvoja; — in tedaj bodejo kratki dnevi cesarskega bivanja na Slovenskem donášali obilen in dobrodejen sad tudi našemu narodnemu gibanju!

—j—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. julija.

Nj. Veličanstvo izdalo je naslednje pismo do deželnega namestnika Štajerske: „Ljubi baron Kübeck! Mnogo veselja mi je storilo, da sem mogel v sredi Svojega zvestega štajerskega ljudstva praznovati spomin na šeststoletno zvezo vojvodine Štajerske z dednimi deželami Moje hiše in da sem se mogel dlje časa v deželi bivačo vnovič osobno prepričati o vselem napredku na vseh poljih javnega življenja.

Jako Me je razveselil vidni napredek deželne prestolnice Gradca, vsestranska gibčnost v trgovini, industriji, obrti in umetnosti, skrbno in racionalno gojeno gospodarstvo in gozdarstvo, razvoj pouka in raznih človekoljubnih zavodov.

Nič manj pa Me ni razveselil in osrečil prisrčen vzprejem, kojega sem povsod užival, ter vedno ponavljajoči se pojavi zveste udanosti do Mene in Moje hiše, kateri so Mi iz vseh stojev prebivalstva tako glasno in iskreno nasproti doneli.

Ginjenega srca izrekam Svojim Štajercem za vse te dokaze njihove ljubezni in zvestobe Svojo cesarsko zahvalo ter veselo nado, da bodo sinovi te dežele, kakor njih očaki v preteklih šestih stoletjih, tudi bodoče dni zvesto in trdno stali okoli svojega rodnega vladarja.

Naročam Vam, da to Mojo zahvalo javno priobčite in vsemu prebivalstvu zatrdite Mojo trajno milost in Mojo očetovsko skrb za blagostan njegove lepe domovine.

Ljubno, v dan 17. junija 1883.

Fran Josip, I. r.“

Iz Judenburga pa je poslal cesar fcm. baronu Kuhnu pisno, v katerem mu izraza Svojo

LISTEK.

Deželna razstava v realki.

V krasne realke Ljubljanske prvem nadstropji otvorila se je povodom šeststoletnice deželna razstava, katera je vredna, da si jo vsakdo, kdor se le količkaj zanima za našo deželo, prav temeljito ogleda, kajti na tako razmerno malem prostoru se ne bode kmalu zopet videlo toliko dragocenih predmetov prazgodovinskih, rimskih in kulturno-zgodovinskih. Rekli bi skoro, da vseh teh predmetov nikdar več vkupe ne bode, ker je zdaj le izredna slavnost napotila posamične lastnike, da so postavili svoje redkosti in dragocenosti na ogled. Ta razstava je zabavna, oko nahaja dovolj paše, a še bolj poučna, ker nam podaja kulturno sliko od najstarejših časov pa do najnovejše domače obrtnije. Tri tisočletja so zastopana, deloma po tacihi najdbah, tacihi proizvodih, ki na vsem svetu nemajo vrstnika. Prav živo bi tedaj želeli, da je pohod te razstave kolikor možno

najmnogobrojniji, ker bode vsacemu v hasek. Kdor živi le za sedanost, naj si ogleda proizvode naše hišne obrtnije, naj se brini za promet domačih del; kdor pa se zdaj rad ozira tudi v preteklost, naj premotri zaklade zgodovinske, ki so se dvignili iz črne zemlje krila in ki so taki, da našo malo a čudapolno deželo delajo še interesantnejšo. Tudi nestrokovnjakom in sploh vsacemu budi toplo priporočena ta razstava, da vsaj, ako družega ne, si pridobi toliko razsodbe, kake najdbe so važne in imenitne in da potem v svojem področji uplivajo na širše prebivalstvo, da se vsaka najdba takoj objavi in pred često ponavljajočim se pokvarenjem ohrani. Kranjska ima pod svojim plodnim površjem toliko zgodovinskega gradiva, da bi napolnilo največji muzej, ako bi se spravilo na dan; treba tedaj, nujno treba, da vsaka najdba pride v prave roke.

Da si ogledamo razstavo vsaj površno, bode najbolj sodilo, ako se držimo vzporeda, kakršen je v nemškem katalogu; kajti slovenski izvod je glede prazgodovinskih in rimskih predmetov več nego lakonične skromnosti; zakaj? to nam je zastavica.

Ustovivši v veliko dvorano za risanje, vidimo pred seboj zbirke deželnega muzeja, ki so se v zadnji čas pomnožile z najdbami na barji Ljubljanskem, na Vačah, v Šmarjeti in drugod tako bogato, da je naš muzej že zdaj svetovno poznat in da moramo v tej zadevi javno priznavati gospoda Dežmana zasluge.

Stavbe na koléh (Pfahlbau), ki so se našle na barji, dale so toliko predmetov, da je vsa široka stena in še nekoliko kostnov z njimi obložena. Tu se vidijo sekire iz serpentina in domačega porfira, sulične osti iz kremena (kresilnega kamna), kamnena nakovalna, kamneni nožiči, orodja iz jelenovega roga, rožene igle in bodalca, rožena kladiva, meč, bodalce, noži, igle iz brona in celo sekirica iz nefrita, ki se v vsej Evropi ne nahaja. (Pred nekaj meseci stoprv prišli so mu v nekeji dolini v Švici na sled). Nadalje mnogo glinaste posode in črepinj, kojih ornamentika se skoro popolnem ujema s slikami v Victor Gross-ovej krasnej knjigi „Les Protohelvètes“; lonci, vrči, otročja igrača, skledice, kosti prazgodovinskih živalij, ostanki raznega ovočja in odpadki

popolno zadovoljnost z odgojo in vedenjem vojske, kakor tudi s korektnim nje službovanjem.

Karakterizirajoča za mišljenje českega prebivalstva nasproti prošnjam za gledališke podpore je peticija okrajnega zastopa v Opočno, v kateri prosi za osnovo štedilnega sistema z deželnim premoženjem in pa za odbitek vseh gledaliških prošelj za deželno podporo. Jednakih peticij se je še več nadejati.

Vnanje države.

Bolgarski list „Balkan“ piše o srbskih stražnikih „javne varnosti“, da je mnogo njih s šilom in kopitom pobegnilo v Bolgarijo. Vprašani od bolgarskih uradov po vzroku tega bega, dejali so baje, da jim ni več mogoče zvrševati ukazov srbske vlade proti svojim sorojakom. Ako je to res, kar poroča „Balkan“, sme si kabinet Pirotancev gratulirati k temu lepemu uspehu.

Ruska vlada sklenila je tudi v Kavkazu upeljati običajno popisovanje za vojsko rabljivih konj, kar pa je vzbudilo med Kavkazci, ponosnimi na svoje ljubljene konje mnogo razburjenosti, ter se prebivalstvu močno upira tej naredbi. V nekaterih krajih so nemiri tako narasli, da se je iz Peterburga poslala posebna komisija, ki ima to stvar urediti v zadovoljnost vladi in prebivalstvu.

Med Belgijo in Holandijo snuje se ožje približanje. V mestu Spaa sešla sta se bila namreč v četrtek cesarska para obojih držav v sestanku, ki je trajal več ur, in kateremu se pripisuje ta učinek, da se mu odreka neposredni politični značaj.

Dopisi.

Iz Kamnika 19. julija. [Izv. dop.] (Post festum.) Navzlic obširnim poročilom in telegramom, katere ste prejeli iz našega kraja in mesta, dozdeva se mi vendar, da ne bode neumestno, ako vam še nekoliko epizod in podrobnosti o cesarjevem potovanju v Kamnik in njegovem bivanju pri nas pripovedujem: zanimljivih, ker neso brez karakterističnega ozadja in ne brez politične barve, — kratkočasnih, ker kažejo, da nekdanje donkišoterije naših zagrizenih črno-rudeče žoltih še vedno najdejo kak dušek.

Konstatirati je treba pred vsem, da v celem Kamniku ni bilo najti nemške zastave in tudi „lakaienfarbe“ ni bila zastopana. Tisti, ki bi jo bili radi razobesili, potolažili so se s tem, da so se ognili tudi deželne trobojnice, ter mestu nje vzeli belorudečo.

V Kamniku ni bilo pravega mesta za nemški spektakel in za nemškutarski „cri de douleur“. Da pa dade vendar dušek svojim čutilom, skušali so se nekateri s poblevnim „hoch“, ki pa ni prihajal iz srca, nego bil bolj to, kar imenuje sveto pismo „ein Lippengebet“. Obhajala so jih „serrements des cours patriotiques“.

Karakteristično je bilo, da je cesar z baronom Apfalternom govoril komaj dve besedi, sina njegovega pa, katerega je predstavil okrajni glavar, niti pogledal ni. Mladi mož je bil prišel v uniformi rezervnega častnika dragonca, toda svojo kartušo je bil pustil doma; cesar pa baje take reči na-

tanko vidi. Tudi „die Damen der Aristokratie“ neso nasle milosti. Prišle so v navadni cestni opravi, toda postavile se ostentativno na čelo vseh na glavnem trgu zbranih dostojanstvenikov in deputacij. Cesar je šel mimo njih niti ozrši se vanje. Tem prijazneje je govoril z vitezom Schneidom, z uradniki in učitelji, — skoro vsak je bil deležen milosti ogovora, vzlasti sodnika je povpraševal po zemljiških knjigah. Prišel k mestnemu odboru, obrnil se je cesar k županu Samcu ter pokazal na lepo novo mestno hišo, rekoč: „Also Sie haben dieses Haus gebaut? Es ist sehr schön!“ ter dalje časa ogledoval fasado.

Najdalje pa se je mudil cesar pri kmetskih županib, katere je vodil poslanec Kersnik. Na slovenski ogovor Kersnikov zahvalil se je cesar nenški, kakor je bilo že poročano; potem je ogovoril svetovalca Kuralta iz Domžal, Rusa iz Lukovice, kateri je dekoriran z zlatim križcem za zasluge in zvedoč, da ga je dobil za svoje delovanje pri komisiji za reguliranje davkov, obrnil se je cesar zopet k Kersniku, ter dejal smehljaje: „Krain hat bei der Grundsteuerregulierung gewonnen!“ Na odgovor Kersnikov, da je davek v Kamniškem okraju nižji; pa da so že prej vsled cesarjevega ukaza od leta 1860 samo v Brdskem okraju odpisali na davkih vsako leto 6000 gld. „aus dem Titel der Ueberbürdung“, odgovoril je cesar: „Ja, Krain war wirklich überbürdet“. Na to obrnil se je še jedenkrat k njemu ter rekel: „Sie sind Abgeordneter dieses Bezirkes? Sagen Sie Allen nochmals meinen Dank!“ Dalje gredoč ob županib, ki so stali v dveh vrstah, vsi krepki inteligentni možje v narodnej praznični opravi in vsi s širokimi trobojnimi trakovi čez prsa in s črno-žoltimi kokardami, — ogovoril je še župana Janežiča iz Domžal, Korniča iz Podrečja, onega iz Homca in več drugih.

Pri veteranib odlikoval je posebno Janošo, poštarja iz Domžal, kateri je invalid iz laške vojne. Častni predsednik veteranov, Kecelj, napravil je vojaško nerodnost. Ko ga je ogovoril cesar, salutiral je Kecelj prav po „vojaško“, toda potem držal v jedno mer roko ob krajniku klobuka, ko je odgovarjal. Cesar se je smehljaje dalje obrnil.

V kopelji se ni mudil dolgo; ponudili so Mu kozarec vina, in tega je nekoliko izpil. Veliko čudenja, in v nemškutarskih krogih nekoliko poparjenosti prouzročilo je to, da Prašnikar ni bil k dvornemu zajuterku povabljen.

Pomagajo si sedaj s „tratsch-em.“ Tako govoré, da se je cesar pri slovenskih ogovorih v strani obračal, lažejo se, da niti jedenkrat ni izpregovoril slovenske besedice, da je bil nejevoljen zaradi slovenskih trobojnic, — in jednako. Se ve da, kadar gre tem ljudem za kožo, potem zabijo tudi besede: „Ein Kaiserwort soll man nicht drehn noch deuteln.“

V obče pa smo uverjeni, da bode to cesarjevo obiskovanje za naše lokalne in okrajne politične razmere neizmerne važnosti.

Je bila že tedaj tehnika visoko razvita. O izvoru te posode baje še ni neovrgljivo gotove določbe, nekateri starinoslovci pripisujejo jo Etruskom, drugi so zopet drugačnega mnenja; v tem pa so vsi jedini, da na vsem svetu ni nobenega jednakega izvoda, za tega delj je tudi cena tej za priprostega človeka neznatnej posodi ogromna, namreč 18.000 gld. Znamenito na tej posodi je mej drugim tudi to, da imajo vse figure špičaste, skoro kvišku zakrivljene nosove, kakeršne nahajamo čestokrat v Dunajskih karikaturah.

Pri zgradbi Ljubljanske kazine izkopani kip rimskega imperatorja je že marsikomu znan, manj znano pa utegne biti, da je tudi ta kip ogromne vrednosti. Razen v Kensington-muzeji v Londonu ni nikjer rimskega kipa, ki bi bil iz pozlačenega bronu. Zaradi tega je ta kip cenjen na 50.000 gold.

Prav lepi sta dve veliki bronasti, v strugi Ljubljance na Vrhniki najdeni posodi, in bronaste čelade z Vač, Lukovca in Negove (na Štirnskem), ki so vse jednake oblike, najdbe iz Šent Marjete, ki se odlikujejo po večji dovršenosti in najnovejši najdbi pri sv. Lovrenci nad Polhovim Gradcem, ki

Iz Mengša 16. julija. [Izv. dop.] Slavnost šeststoletnice vršila se je tudi pri nas jako slovesno. Dne 11. julija bila je ob 6. uri slovesna sv. maša, pri kateri so peli domači pevci in pevke, v navzočnosti krajnega šolskega odbora, učiteljstva, šolske mladine in mnogo družega občinstva. Pri tej priliki blagoslovila se je tudi nova šolska zastava, za katero je tukajšnji šolski vodja nabiral prostovoljnih darov. Zastava izdelana je jako okusno iz belega atlasa. Na jedni strani kaže se podoba sv. Alojzija, na drugi državni grb z dvoglavi orlom. Spodaj pod grbom stojite letnici 1283—1883. Zastava ima rudeč svilnat trak, na katerem je zapisano: Mengeške šolske mladine v spomin 11. julija 1883. Za izvrstno delo in nisko ceno 100 gld. gre gospodu Fr. Dreniku posebno priznanje in zahvala. Najlepša hvala pa tudi vsem onim šolskim dobrotnikom, ki so s svojimi doneski omogočili, preskrbeti tako krasno zastavo. Po maši podala se je šolska mladina pod spremstvom učiteljstva, krajnega šolskega sveta in družih odličnih šolskih prijateljev v šolsko poslopje. V lepo okinčanej sobi II. razreda prične gosp. kaplan dr. Josip Dolenec svoj izvrsten govor na zbrano šolsko mladino, ter jej z lahko umevno besede razloži pomen slavnosti. Za govor, kateremu je sledilo na stotine živio-klicev, se naš župan in predsednik kraj. šol. sveta, gosp. Janez Levec, prav ganljivo zahvali. Potem sledile so razne demoljubne pesmi in deklamacije. Po odpetji cesarske himne razdelile so se šolske mladine knjižice „Habsburški rod“, potem pa so se podali otroci s svoj onovo šolsko zastavo v navzočnosti omenjenih uradov in družega občinstva k cesarskeji lipi, kjer se je pela pesem: „Kranjska z Avstrijo“, in slednjič še cesarska himna. K sklepu priporoča tukajšnji vodja šolske mladine, naj si ta dan ohrani v prijetnem spominu. Lipa, našim prednikom sveto drevo, naj bode sveta tudi nam; kakor so oni prisegali pod njo udanost in zvestobo svojim vladarjem, tako naj unema tudi nas k vednej udanosti in zvestobi do preslavne hiše Habsburške. V malo dnevih imeli bomo veliko srečo, pozdraviti Nj. Veličanstvo pod ravno to lipo, veselimo se tedaj tega preimejitnega dne. Po mnogih živio- in slava-klicih na presvitlo cesarsko rodovino končala se je dnevna slavnost.

Potem, ko se je šolska mladina pri županu gospodu Janezu Levcu prav dobro pogostila, vrnila se je zopet pod novo zastavo do šole, od koder se je razšla na svoj dom. A. J. k.

Z Rovt nad Logatcem 18. julija. [Izv. dop.] Slavnost Habsburške 600 letnice se je tudi na naši jednorazredni ljudski šoli v 11. dan t. m. prav slovesno obhajala. Ob 6. uri jutraj postavili smo z zastavami olepšan visok mlaj blizu šole. Točno ob 8. uri bila je slovesna sv. maša, pri kateri so peli šolarji v splošno zadovoljnost. Po maši pa so se zbrali vsi šolarji v šolskeji sobi, katera je bila okrašena z zelenjem, zastavami, napisi in podobami. — Slavnost so počastili s svojim pri-

jedil. Celo mali majik iz gline je razstavljen, žal, da je glavo izgubil, in da menda sam ne ve, pri kateri priliki.

Posebno mnogoštevilne so najdbe iz zveka bronovine, mej temi pa zlasti one z Vač in iz Šmarjete, ki se smejo brez pomisleka vsoporediti pod imenom „Hallstätter Funde“ slavnoznanej zbirki v muzeji na Dunaji. Razen sulic, stremen, „kelto“ (našeji pralici podobnega orodja, o katerem se ne ve, čemu je služilo in se le domneva, da je morebiti imelo namen prodreti in razklati nasprotnikov ščit), sekir, igel (fibul), brusov, zapestnic, prstanov, uhanov, kroglic iz jantara in stekla v lišp nanižanih, železnih nožičev, velikanskih vrčev, katerih jeden je nad 70 centimetrov visok, in druge raznovrstne domače posode, zanima posebno na Vačah izkopana slavna posoda (situla). Ta posoda je podobna srednje velikemu kotliču, čegar vnanja stran je v tri etaže predeljena in po vsem obvodu olepšana z blizu 40 figurami, katere, da si je bronasti kotlič že okolu 3000 let star, so tako dobro obranjene, da se vidi vsaka najmanjša v bron utisnena črtica in poteza in se na prvi pogled osvedočimo,

so skoro čudovite. Razen rimskih zvoncev, našim burovšem podobnih, vidimo namreč pred seboj dvoravno tehtnico (Schnellwage) in, da ne dvojimo o njeneji pristnosti, tik nje prave pravcate rimske uteže. Razstavljene so tudi usnjene vrvice, ki so bile v izkopanej bronasti posodi itd.

Ker je naš namen, le bolj kursorično obhoditi razstavo, omenimo v tem oddelku le še lepo zbirko rimskih novcev od Caesar-ja do Honori-ja, katero je razstavil g. okrajni glavar Globočnik v Postojni, ono gosp. župnika Jarca, lepe starinske predmete kneza Windischgrätza in sliko g. Beneša, stotnika v domačem pešpolku, ki predstavlja grobišče na Vačah, kjer se je izkopalo toliko starine in tudi omenjena slavna situla.

Veliko je tu razstavljenih sledov in ostankov že davno izumrlih narodov, ki so nekdanj hodili in bivali po naših tleh in velika je vrednost teh na prvi pogled neznatnih predmetov, ki osvetljujejo temno zgodovino prastare dobe. Zatorej ponavljamo še jedenkrat, da naj vsakdo ogleda si razstavo.

(Dalje prih.)

hodom tudi gg. župnik in kaplan, g. predsednik krajnega šolskega sveta in g. župan, nekaj gg. članov krajnega šolskega sveta in veliko število domačega občinstva. Slavnostni spored pa je bil takle: 1. Slavnostni govor, po g. učitelji. 2. Deklamacija: „Grof Rudolf Habsburški“. 3. Cesarska pesen. 4. Pesen: „Cesarski kánon“ (troglasno). 5. Deklamacija: „Cesar Jožef II.“. 6. Pesen: „Veseli je čuje se povsod“. 7. Pesen: „Domovje moja Avstrija“. 8. Deklamacija: „Naš cesar“. 9. Pesen: „Moj dom“. 10. Deklamacija: „Veseli otrok“. 11. Pesen: „Telovadci“. 12. Cesarska pesen. — Gospod predsednik krajnega šolskega sveta je bil preskrbel, da so bili pridnejši šolarji obdarovani s knjižico „Habsburški rod“, nekateri pa so dobili lične svetinje. K sklepu slovesnosti nazdravili smo s krepkimi trikratnimi živio-klici na presvitlo vladarsko Habsburško hišo. Mej gostim pokanjem z možnarji razšla se je naša šolska mladina proti domu. Z radostnim srcem spominjala se bo tega veselega slovesnega dneva.

Na večer tega dne sta bila šola in farovž lepo razsvitljena, kjer smo zažgali tudi lepo število raznobarnega bengaličnega ognja. Na sosednjem griču pa smo zapalili velik kres, kjer so zopet možnarji pokali v pozno noč. Smodnik in drva sta pošla o polnoči in cesarsko pesen pevajoči podali smo se z griča v vas k počitku.

Gg. Tom. Kuncu, Jož. Trepalu, Petru Pavlinu, Fran Hladniku in Jan. Kuncu bodi tukaj srčna hvala izrečena, ker so tako blagovoljno podpirali g. učitelja, da je zamogel vse za to slovesnost potrebno dobiti in pripraviti. Al. K. Se—n.

Ugovorna obravnava „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani 19. julija.

Zapisnikar prebere razsodbo deželnega kot tiskovnega sodišča, s katero se je potrdila po državnem pravdnstvu ukazana konfiskacija „Slovenskega Naroda“ št. 140 od 21. junija t. l. Razsodba pravi, da hujška zaplenjeni članek proti Tržaškemu c. kr. namestništvu in proti komisarju Sforzi in da je razpostavlja sovražstvu in zaničevanju. Prebere se potem zaplenjeni članek: „K volitvam v Istri in na Goriškem“, v katerem se mej drugim pripoveduje, da je okrajni komisar Sforza v nekem kraju v Istri volitve volilnih mož trikrat zrušil, ker je mnenja, da more biti vsaj nadpolovična večina prvotnih volilcev navzočna, da so volitve volilnih mož veljavne. Uredništvo „Slovenskega Naroda“, oslanjajoče se na volilni zakon, kateri jasno določuje, da veljavnost volitve ni zavisna od števila volilcev, kritikuje postopanje c. kr. komisarja g. Sforze in c. kr. namestništva v Trstu.

Zastopnik državnega pravdnika g. Mühleisen omeni prav kratko, da dotični članek „Slovenskega Naroda“ dejanske dogodke pači in s tem načinom hujška k sovražstvu in zaničevanju zoper c. kr. namestništvo v Trstu in zoper c. kr. okrajnega komisarja Sforzo, in iz teh uzrokov predlaga, da se konfiskacija potrdi.

Zastopnik odgovornega urednika „Slov. Naroda“, g. dr. Zarnik, prečita §. 300 kaz. zak. in pravi, da v zaplenjenem članku ni niti trohice hujškanja ali zaničevanja, tudi nobenega pačenja in kvarjenja dogodkov. Vse, kar je povedano v članku, vse to stoji v nekonfiskovanem listu „Edinosti“, ki izhaja na sedeži c. kr. Tržaškega namestništva v Trstu, katero bi gotovo odredilo zaplembo, ako bi se bili dogodki o volitvah volilnih mož pačili.

Pripoveduje se v listu, da je bila v Vrbniku trikratna volitev, ker je c. kr. komisar Sforza trdil, da mora priti vsaj 51 prvotnih volilcev, ker jih ima ta kraj 100, tedaj nadpolovična večina.

Ta v nekonfiskovanem listu opisani dogodek je uredništvo „Slovenskega Naroda“ kritiziralo, trdno misleč, da je dogodek resničen, kajti da ne bi bil, gotovo bi bilo c. kr. namestništvo članek „Edinosti“ zaseglo. Kritika ta je bila jako zmerna, kajti v zaseženem članku „Slovenskega Naroda“ se pravi: ako je to res, tedaj ni poznal komisar postave in stvar višjih uradov, da ga pouči; ako pa je zakon po-

znal in vender nasprotno delal, potem je nalog višjih uradov, da ga kaznujejo. [Oblika, v kateri „Slovenski Narod“ to svoje mnenje pove, je jako mirna, sploh ni drugače mogoča, ako je hotelo uredništvo v obče svoje mnenje o tem dogodku izraziti. Ker ima vsak državlján postavno pravico po tisku in po časnikih svoje mnenje izraževati o vsem, kar se tiče države, imelo je gotovo tudi uredništvo „Slovenskega Naroda“ to pravico, in, ako jo je hotelo uporabiti, moglo je v dostojnej obliki le tako, kakor je izraženo v zaplenjenem članku. Tako pisati bi se uredništvu zamoglo le braniti, ako državno pravdnništvo pokaže postavni paragraf, da se v javnih organih sploh ničesar pisati ne sme, kar pa ne more.

Trdenje državnega pravdnništva, da bi se proti javnim organom v tem članku hujškalo in klicalo k sovražstvu proti njim, je ničevno, kajti niti pojma ni o tem, čisto mirno izraža se mnenje o postopanju komisarja, je-li postavno-pravilno ali ne.

Konečno predlaga dr. Zarnik, naj sodišče ugovor proti konfiskaciji uvaži in iste ne potrdi.

Državnega pravdnika namestnik g. Mühleisen pravi, da ko bi bil „Slovenski Narod“ ponatisnil le članek „Edinosti“, ne bi bil konfiskovan. A iztrganega je le nekaj iz „Edinosti“ in mnogo pristavljenega, in piše se tako, kakor bi bilo delalo c. kr. namestništvo krivico in bi bil imel komisar zloben namen, kajti govori se o v nebo vpijočej krivici itd. Ako se to vse vkup združi, gotovo je dokazano, da se je hujškalo proti javnim organom in vnelo k zaničevanju proti vladi, torej on še jedenkrat ponavlja, naj se konfiskacija potrdi.

Dr. Zarnik ugovarja, da je uredništvo „Slovenskega Naroda“ o bojazni, da bi utegnil list biti zaplenjen, članek „Edinosti“ še nekoliko ogladilo, da se ne glasi tako trdo. Tako n. pr. je uredništvo trditev „Edinosti“, da so odnošaji v Istri podobni istim v Bočni in Hercegovini, po polnem izpustilo, ker se mu je zdel premasten. Kritika je sploh taka, da ne more biti drugačna če je sploh kaka kritika o delovanju javnih organov mogoča. Ponavlja tedaj svoj predlog.

Po kratkem posvetovanju naznani predsednik g. Gerčar, da je konfiskacija potrjena. V razlogih navaja gospod predsednik mej drugim, da velja ravnanje komisarja pri volitvi tako dolgo za postavno, dokler se po postavnem potu ne dokaže, da je bilo nepostavno. Hujškanje in zaničevanje proti javnim oblastim pa je iz članka razvidno.

Dr. Zarnik uložil bode utok proti tej razsodbi

Domače stvari.

— (Poččščenje.) Društvo prostovoljnih gasilcev v Krškem izvolilo je Ljubljanskega župana g. Petra Grassellija svojim častnim članom in mu to o svojem boravku v Ljubljani za časa deželne slavnosti naznanilo po posebni deputaciji.

— (V deželnej razstavi v realki) je videti od danes naprej tudi dragocena srebrna posoda s taso, katero je cesar podaril Ljubljanskim strelcem.

— (Letno poročilo gimnazije Ljubljanske) je obširna, 61 strani obsežajoča knjiga. Skoro polovico zavzema prof. Antona Heinricha preširoko in deloma jednostransko pisana razprava o avstrijske vojni l. 1812, drugi oddelek, tikajoč se gimnazije same, pa je zanimljivejši. Začetkom leta bilo je na gimnaziji 689 javnih dijakov in 1 privatist, koncem leta 643 javnih in 2 privatista. Mej temi jih je bilo iz Kranjske 568 (Ljubljana 140, Gorenjsko 208, Notranjsko 99, Dolenjsko 121), Slovencev 495, Nemcev 143, 5 Lahov, 2 Čeha; po veroizpovedanji 643 katoličanov in 2 protestanta. Stanovalo jih je pri svojcih 214, v Alojzije višči 47, v Waldherrovem zavodu 7, pri drugih strankah 375. Najmlajši dijak bil je 10, najstarejši 24 let star. Ustanov so vsi vkupe uživali 133 v skupnem znesku 10.622 goldinarjev 58 kr., šolnine pa vsi vkupe plačali 8361 glj. Interesantno je število učnih ur na teden za razne predmete. V vseh razredih poučeval se je veronauk 28, latinščina 92, grščina 42, nemščina 44, slovenščina 37, zemlje-

pis in zgodovina 48, matematika 43, naravoslovje 20, fizika 12 resp. 16, propedeutika 4 ure na teden. Vidna je velika razlika mej realističnimi in filološki predmeti. Gimnazijski podporni zaklad ima 6725 glj. v obligacijah, 199 glj. 31 $\frac{1}{2}$ kr. v gotovini, 711 knjig in 128 atlantov, ter je v preteklem letu 359 glj. 73. kr. za podpore izplačal. Sicer je pa še mnogo zavodov in zasobnikov podpiralo dijake. Razen obširne in natančne kronike in drugih statističnih podatkov smo prav z veseljem čitali naslove slovenskih nalog na gorenjej gimnaziji, kakor nam je vse poročilo po svoji natančnosti in preglednosti jako po godu, akoravno je še vseskozi le nemško.

— (Z Bleda) se nam piše v popolnitev našega članka „Cesar na Bledu“, da je počenši od Zagorice visela na vsakej domačej hiši narodna zastava od 3—5 metrov dolga, celo na Mandelčevem, kjer ima trd Nemec gostilno. Na nekaterih hišah bilo je celo 4—6 narodnih zastav, na toplicah bil je transparenten napis: „Naredite mir mej mojimi narodi“ in na oknih v velikih črkah „Slava“. Domači Blejci storili so vse, da rešijo svojo čast.

— (Razpisano) je po smrti dr. Ribiča izprazneno mesto c. kr. notarja v Ljubljani. Prošnje v 4 tednih na notarsko zbornico kranjsko.

— (Obiskovanje toplic.) Varaždinske toplice brojijo do 12. t. m. 1962, Krapinske 900, Fran Josipove pri Laškem Trgu 307, Slatinske 954 gostov. Deželni odbor štajerski je tedaj vender dosel to, da toplice na Slatini nazadujejo.

Listnica uredništva. Gosp. Radonis. Dopisi „Od dolenjske strani“ nam bodo dobro došli.

Zahvala.

Velečastiti gosp. Fr. Kadunc, župnik v Dragi, blagovolil je bralnemu društvu v Žužemperku v napravo društvene zastave podariti 5 glj. Odbor šteje si v prijetno dolžnost, za ta visokodni dar vrlemu gospodu izreči najiskrenejšo zahvalo. Slava!

Jos. Schmoranzner,
t. č. tajnik.

Fr. Koncilijs,
t. č. predsednik.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. julija	7. zjutraj	733-80 mm.	+16-0° C	sl. zah.	obl.	2-70 mm.
	2. pop.	732-25 mm.	+22-8° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732-76 mm.	+19-0° C	sl. zah.	obl.	

Nebo je bilo večinoma oblačno, sem ter tja padel je rahel dež, po noči pa nevihta z obilnim dežjem. Srednja temperatura znašala je +19-3°, torej za 0-1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 glj. 85 kr.
Srebrna renta	79 „ 60 „
Zlata renta	99 „ 40 „
5% marcna renta	93 „ 30 „
Akcije narodne banke	840 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 60 „
London	120 „ — „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 50 $\frac{1}{2}$ „
C. kr. cekini	5 „ 65 „
Nemške marke	58 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 glj. 119 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 168 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prost.	99 „ 45 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 80 „
4%	88 „ 45 „
„ papirna renta 5%	86 „ 90 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 glj. 114 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	118 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 glj. 171 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 16 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 glj. a. v.	220 „ 50 „

Poslano.

C. kr. priv. zavarovalno društvo
„RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA“
(Jadransko zavarovalno društvo)
v Trstu.

Občni zbor tega društva vršil se je 21. junija t. l. pod predsedstvom glavnega vodje gospoda Aleksandra viteza Daninos-a, v katerem so se predložili končni računi, poročili vodstva in poročila o podjetjih zavarovalnice l. 1882. V sledečem priobčimo kratek obris iz imenovanih poročil.

I. Zavarovanje za življenje.

Dne 31. decembra 1882. veljavna zavarovanja znašajo z odtegnjenimi protizavarovanji: gld. 5,812.739— kapitala in gld. 51.389— rente v vrsti zavarovanj, ki se imajo izplačati pri življenju; nadalje gld. 18,777.348— kapitala in gld. 11.759— rente v vrsti zavarovanj na smrt. Dohodek premij l. 1882. znašal je gld. 1,101.367—; znesek iz naloženega kapitala tega oddelka znašal je gld. 266.297—. Za zavarovanja, ki so bila zavarovana, da se doživijo, in za zavarovanja za doto izplačano je bilo gld. 194.470—; za zavarovanja na smrt in za ista različna zavarovanja, katerim je dospel čas, izplačalo se je gld. 424.622.—, in sicer ko so se odtegnili protizavarovalni deleži. Razven tega prihranilo se je gld. 77.580— za zavarovanja na smrt in za iste, ki se doživijo, katere dne 31. decembra l. l. še niso bile končno rešene.

Dobiček, zavarovanj z dobičkom, znaša gld. 33.575.—, od katere svote se polovica hrani, da se z obrestmi vred, po preteku treh let, razdeli mej iste, ki imajo pravico do nje. Reserva premij za veljavna zavarovanja izračunila se je na gld. 5,412.811— in kaže proti lanskemu letu prirastaj gld. 316.346—.

Ko se odtegne delež zavarovanih, kaže se dobiček v znesku gld. 39.606.20, kateri se je uvrstil v občni računski sklep.

II. Zavarovanja proti elementarnim škodam.

a) Oddelek zavarovanja za ogenj.

Dohodki premij znašali so gld. 5,052.785— in so se povišali proti lanskemu letu za gld. 579.430—. Skupni znesek premij večletnih zavarovanj znaša koncem decembra lanskega leta gld. 15,449.809— in se je pomnožil proti prejšnjemu letu za gld. 2,243.113—. Za škode, prouzročene po ognju, izplačalo se je gld. 3,164.463—, od katerih je spadalo gld. 1,431.820— na protizavarovalce, in razven tega shranilo se je v rezervi za še nedoločene škode gld. 168.140—. Za protizavarovanja izdalo se je gld. 2,366.466—. Rezerva premij v gotovem denarju povišala se je za gld. 85.152—, tedaj skupno na gld. 1,356.592—.

b) Oddelek zavarovanja za prevažanje.

Sprejete premije znašale so gld. 182.784—, protizavarovanja gld. 73.119—, izplačane škode, ko so se odtegnili protizavarovanja, gld. 55.334—, in gld. 13.800— se je prihranilo za še nedoločene škode.

c) Oddelek zavarovanja proti toči.

Dohodek premij znašal je gld. 2,016.087—, protizavarovanja potrebovala so gld. 930.702—, škode pa so veljale po odtegnjenih protizavarovanjih gld. 847.176—.

Skupna svota škod, katere je izplačalo zavarovalno društvo „Riunione Adriatica di Sicurtà“ od časa kar društvo obstoji, znašajo 109 milijonov goldinarjev.

Dobiček, kateri preostaja potem, ko so se vrnile razne rezerve za škodo in premije, znaša gld. 179.761.10, in ako se prišteva saldo, prenesek in obresti dobitnega rezervnega zaklada, gld. 209.636.95, od katerih se odloči 20% dobitnemu rezervnemu zakladu, in ko se odtegne delež dobička (tantieme) za direktorje in revizorje, dalje donesek za hranilo in oskrbovalno blagajnico družbenih uradnikov, ostane gld. 136.883.71 na razpolaganje, namreč za razdelitev dividend.

Reserve, katere so se napram lanskemu letu povišale za gld. 434.150.77, znašajo sedaj skupno gld. 7.860.082.79 in obstojijo iz sledečih oddelkov: gld. 5,412.811.55 rezerva premij za zavarovanje proti življenju; gld. 1,356.592— rezerva premij za zavarovanje proti ognju; gld. 17.300— rezerva premij za zavarovanje pri prevažanju; gld. 250.000— rezerva premij za zavarovanje proti toči; gld. 161.500— rezerva za menjavo kurza; gld. 511.879.24 rezervni zaklad za dobiček; gld. 150.000— posebna dobitna rezerva oddelka za zavarovanje na življenje. Premoženje hranilne in oskrbovalne blagajnice družbenih uradnikov znaša že gld. 196.981.19.

Občni zbor odobri predložene računske sklepe in sklene na predlog vodstva razdeliti dividendo gld. 40.— na delnico, katere se izplača od 2. julija t. l. poenoti.

Potem so se izvršile na dnevnem redu stoječe volitve, pri katerih je bil izvoljen gospod **Gustav Landauer** udom ravnateljstva, gospod **dr. Emil baron Morpurgo** pa je bil za revizorja zopet izvoljen.

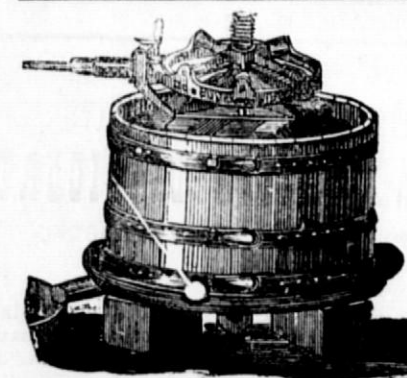
Konečno sklenila se je preuredba čl. 24. pravil, po kateri zastopnik edesle dva podpisa (mesto treh) za podpis firme.

Glavni zastop „Riunione Adriatica di Sicurtà“ je v Ljubljani za vso Kranjsko pri **g. J. Perdan-u,**

trgovcu in hišniku na cesarja Fran-Josipa trgu.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonas v današnji številki, katere priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, **Roborantium** (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za služila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Vinske tlačilnice (Preše.)

stavljen, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne osebe, kakor tudi za največje producente kot specialiteta. Garancija, spričevala o več nego 1000 izdelanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in franco. (404—6)

Grozdne trlice najnovejše sestavljene. (Zeli se v kratkem času naročil.)

Ph. Mayfarth & C., Dunaj, H., Praterstrasse 66 Tovarstva v Frankobrodu n. M.

Zaloga pri gospodu **A. Debevcu**, Ljubljana, Marije Terezije cesta.

Kleparski učenec

se takoj sprejme pri

F. S. Nollji,
Valvazorjev trg št. 2.

(492—1)

Št. 4619.

(494—1)

Razglas.

Stavbe na ljudskem veselju pod Tivoli, namreč: 2 pavilona, kavarna z gostilnico, plesišče, igralnica, 2 kegljišča, 1 trafika, 3 visoki mlaji in 3 kabineti, se bodo vse skupno ali posamezno prodale.

Dotične ponudbe naj se pisмено pošljejo deželnemu odboru

do 26. julija 1883.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dne 20. julija 1883

Orehove štoke

od 4" debelosti in od 9" širokosti naprej želi po nizke ceni kupiti — kdo? pove opravništvo „Slovenskega Naroda“.

(475—3)

Že 44 let izkušeno!

Najboljše in najcenejše vino čisteče, posebno pa

vino zboljšujoče sredstvo

je pristna francoska žolca (galerta). — Dobiva se vedno pri

A. Hartmann-u.

v Ljubljani, v Tavčarjevi hiši.

(495—1)

Navod za uporabo brezplačno.

Naznanilo.

Uzrok, da obeta letošnja vinska letina posebno obilnost, primora me, ceno vina v veliki zalogi in pravega dolenja proti večji kupčiji in proti pošiljavi lastne posode znatno znižati.

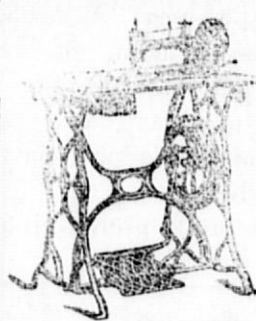
Ponudim torej novo vino po 7 $\frac{1}{2}$, 8 do 9 gld., staro vino po 13 do 14 gld. hektoliter, rumeno ali rdeče. Vinski očet ali jesih po 12 gld. hektoliter.

K obilnim naročbam se priporoča

A. Cvenkelj

(486—2)

v Sevnici (Lichtenwald), Štajersko.

C. k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (376—8)

Sestletna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4 do 5 gl.

Japonska velikanska ajda

za seme, zanesljivo dobra, se dobi po 30 kr. kilo pri

J. R. Paulin-u,

specerija „pri voglu“ v Ljubljani.

Tudi drugo blago priporoča se kot dobro in najceneje.

(481—3)

Koleselj,

eleganten, za štiri ljudi, jako priročen, malo rabljen, prodaja se v ceno v Ljubljani, na Št. Jakobskem trgu št. 5.

(496—1)

Učenec ali praktikant

sprejme se takoj v trgovini železa **Albin C. Ahčin-a** v Gledaliških ulicah št. 8.

(477—3)

Prodaja opeke.

Antoa Treo-va, že čez 40 let obstoječa opekarna v Brdu pri Viči izdeluje kakor doslej sploh znano najboljše strešnike, korce, opeke za okrajke, tlak in nezgorljive opeke v razni obliki in velikosti ter jih razpošilja po najnižji ceni. Katerokoli število se za najnižjo plačo privede na dom.

Ravno tam dobiva se tudi najboljša lončarska ilovica.

Naročbe prejme gospod **France Jenko,** kolo-dvorske ulice št. 31, spodaj na desno.

(473—3)

HENRIK LANZ na DUNAJI,

III. Hintere Zollamtsgasse 13 a.

Specijalitete:

Parni mlatilni stroji in lokomobili od 2 do 8 konjskih moči. Mlatilnice ročne in s konjskim vlačilom (1 do 6 konj). Rezalnice za krmo, mlinci na debelo moko, itd.

(456—3)

Najnovejše konstrukcije, najboljši sistemi, nizke cene.

Razpečanih že 100.000 taci strojev.

Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Iščejo se izvedeni, pošteni agenti in prekupci.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih ali osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenju zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri gosp. **Edvardu Mahr-u.**

Ni sleparija!

(192—16)

Naznanilo.

DUNAJSKI BAZAR

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 14.

Stalna razstava 25.000 kom.

za potrebo in luksus.

Prodaje se po stalnih cenah
à 5, 10, 20, 30, 40, 50,
75, 99 kr. in višje.

Geniki
zastonj.

Odprl se je v torek 10. julija.

Dunajsko,

Norimberško

galanterijsko blago

iz usnja in brona, kinč

in igrače. Lampijoni, solnč-

niki in dežniki.

Najnižje cene.

Visoko častito p. n. občinstvo se najljubše vabi v prijazno ogledanje.

Z vsem spoštovanjem

(460—6)

EDVARD WITTE.

V Zagrebu,
Ilica 28.

Na Dunaji,
I., Kärntnerstrasse 59.

V Požunu,
Michaelerthor 18.